

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

μέ ιδιαίτερη τιμή καί χαρά ξεχωριστή Σᾶς ὑποδεχόμεθα, εἰς τήν ἀπό τά ἀρχαῖα χρόνια περιάκουστον διά τόν ὀρυκτόν της πλοῦτον νῆσον Μῆλον, τήν Βυβλίδα καί Γοργίδα, Μελάς καί Μεμβλίδα, Ζεφυρία, Ἄκυτο καί Μιμμαλλίδα πάλαι ποτέ προσαγορευθεῖσαν, ἀλλ' ἀπό τό ὄνομα τοῦ ἐκ Κύπρου πρώτου οἰκιστοῦ της Μήλου, παγκοσμίως γνωσθεῖσαν.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα, τήν, τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πολυτίμητον Κορυφήν καί τόν τῆς Δημοκρατίας αὐθεντικόν ἐκφραστήν, διά τετάρτην ἤδη φοράν ἐπισκεπτόμενον τάς νήσους τῆς καθ' ἡμᾶς πολυνήσου Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς ὑψηλῆς παρουσίας Σας ἱερές τελετές λαμπρύνοντα καί τόν εὐλογημένον, εὐγενῆ καί πολιτισμένον λαόν, τῆς Ἱερᾶς νήσου Τήνου, τῆς ναυκρατούσης Σύρου, τῆς ἀνεμοέσσης Μυκόνου καί τώρα τῆς Ἱερᾶς νήσου Μήλου, τιμῶντα καί χαρᾶς αὐτόν πληροῦντα.

Σας καλωσορίζομεν, Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε, εἰς τήν πασιμέλουσαν νῆσον Μῆλον, εἰς τήν θέσιν Φυλακωπή τῆς ὁποίας ἤκμασε μία ἐκ τῶν πρώτων Εὐρωπαϊκῶν πόλεων,

οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἀνέκαθεν διακρίνονται διά τήν ἀγάπην τους πρὸς τήν ἐλευθερίαν καί τήν ἀξιοπρέπειαν,

ἡρνήθησαν νά προσφέρουν γῆν καί ὕδωρ εἰς τοὺς χρυσοφόρους Πέρσας, τήν δύναμιν τῶν ὁποίων ἐστόρεσαν, γενναίως εἰς τήν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμίνος πολεμοῦντες καί «Φοινίσσας νῆας καί Πέρσας ἐλόντες καί Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ἐρρύσαντο»,

κατά τόν Πελοποννησιακόν πόλεμον ἐβίωσαν ὀδυνηρῶς τήν κυριαρχίαν τοῦ ἰσχυροτέρου καί τήν ὑποταγὴν τοῦ δικαίου τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀξιοπρεπείας εἰς τό δίκαιον τῆς πυγμῆς καί τῆς βίας,

καί ἦταν ἐκ τῶν πρώτων, οἱ ὁποῖοι ἐξηγέρθησαν, τήν 11^η Ἀπριλίου 1821, κατά τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας.

Ἀναφωνοῦμεν τό «ὡς εὖ παρέστητε» εἰς τήν Μηλίαν γῆν, εἰς τά πλουτοφόρα ἔγκατα τῆς ὁποίας ὁ σπόρος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς σπόρος σινάπεως, μέσα εἰς τοὺς ὑγρούς καί σκοτεινοὺς διαδρόμους καί τά ἀρκοσόλια τῶν Κατακομβῶν ἐτάφη καί ὡς δένδρον εὐσκιόφυλλον ἐβλάστησεν καί ἄπασαν τήν Ἑλλάδα ἐκάλυψεν.

Οἱ ἱερές Κατακόμβες, τό μοναδικόν τοῦτο εἰς τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἀνατολικήν Μεσόγειον Πρωτοχριστιανικόν Σέμνωμα καί ἐφάμιλλον τῶν Κατακομβῶν τῆς Ρώμης Σέβασμα, δέν ἀποτελοῦν ἀπλῶς ἓνα πρωτοχριστιανικόν, ἔστω, νεκροταφεῖον, ἀλλ' εἶναι ἡ μυστική καί ὑπόγεια «θημωνία» τῶν, ὑπὸ τήν σιωπὴν καί τήν εὐωδίαν τῆς Μηλίας γῆς ἀναπαυομένων ἁγίων ψυχῶν.

Ἄξιον δέ καί δίκαιον κρίνομεν νά ἀναφέρομεν εἰς τό σημεῖον αὐτό καί εἰς μνημόσυνον αἰώνιον αὐτούσιαν τήν περίφημον Ἐπιγραφὴν «τῶν Πρεσβυτέρων», σπαράγματα τῆς ὁποίας διακρίνονται εἰς τό τύμπανον τοῦ ἀρκοσολίου τοῦ πέμπτου τάφου:

«Οἱ πρεσβύτεροι οἱ πάσης μνήμης ἄξιοι,
Ἀσκληῆτις, καί Ἐλπίζων, κέ Ἀσκληῆτις δεύτερος,
κέ Ἀγαλίασις διάκονος.
καί Εὐτυχία παρθενεύσασα, κέ Κλαυδιανή
παρθενεύουσα, καί Εὐτυχία ἡ τούτων μήτηρ
ἔνθα κεῖντε· καί ἐπὶ γέμι τό θηκίον τοῦτο,
ἐνορκίζω ὑμᾶς τόν ὧδε ἐφεστῶτα ἄγγελον,
μή τίς ποτε τολμῇ ἐνθάδε τινά καταθέσθαι.
Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει τῷ γράψαντι πανοικί.»

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνάγεται εἰς τόν 3^{ον} ἢ 4^{ον} αἰῶνα. Μία μητέρα, ἡ Εὐτυχία, τρεῖς υἱοί της, ἀναδειχθέντες σύντρεις Πρεσβύτεροι, ὁ Ἀσκληῆτις, ὁ Ἐλπίζων καί ὁ νεώτερος Ἀσκληῆτις, καί τρεῖς θυγατέρες της, Ἀγαλλίασις ἡ Διάκονος, Εὐτυχία ἡ Παρθένος καί Κλαυδιανή ἡ παρθενεύουσα, κεῖνται ἀχώριστοι εἰς τόν κοινόν τάφον, διακονήσαντες παντοιοτρόπως τήν στρατευομένην καί παντοιοτρόπως διωκομένην Ἐκκλησίαν, ἐνῶ εἰς ἑτέρας ἐπιγραφάς διασώζονται καί τά ὀνόματα Στεφανίδος τῆς θυγατρὸς τοῦ Μήλωνος καί Θωμᾶ τοῦ ναυκλήρου.

Αἱ ἱεραὶ Κατακόμβαι εἶναι ὁ εὐκτήριος οἶκος, ὑπὸ τοὺς σκοτεινοὺς καί ὑγροὺς θόλους τοῦ ὁποίου κατὰ τρόπον μοναδικόν καί ἀνεπανάληπτον, ἡ κοινωνία ζώντων καί τεθνεώτων, τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης καί ἐν οὐρανῷ θριαμβευούσης Ἐκκλησίας ἐξεδηλώθη.

Εἶναι ὁ τόπος ὁ ἱερός, εἰς τόν ὁποῖον ἐναργέστατα ἀπετυπώθη καί ἀπεδείχθη ὁ σκοπὸς τῆς νέας θρησκείας, ἡ νέκρωσις καί ἡ ταφή τούτέστιν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ριζικὴ ἐν Χριστῷ ἀναγέννησίς του.

Ἐντὸς τῶν καταχθονίων στοῶν του, ὁ σπόρος τοῦ εὐλογημένου ἄρτου ἐρρίζωσεν καί ἀνεφύη, καί τὰς ἀκάνθας τῆς κακίας καί τῆς ἁμαρτίας κατέπνιξεν.

Ἀλλ' οἱ Κατακόμβες τῆς Μήλου ἀποτελοῦν καί μνημεῖον μοναδικῆς πολιτιστικῆς ἀξίας, καθὼς οἱ ἐπιγραφές, οἱ παντοειδεῖς συμβολισμοί, τό ἀρχέγονον Βαπτιστήριον, οἱ λυχνίες καί τὰ συνεχῶς ἀνακαλυπτόμενα ἀρχιτεκτονικά «μέλη» τὰς μετατρέπουν καί εἰς ἕνα σπουδαιότατον καί παραστατικότατον Χριστιανικόν Κειμηλιοφυλάκιον, τό ὁποῖον πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας διαγράφει τήν ζωὴν τῆς ἡρωικῶς ἀθλησάσης Ἐκκλησίας καί ἀποδεικνύεται τό πρῶτον καλλιτεχνικόν κέντρον, ὑπὸ τοὺς ἁμαυροὺς

θόλους τοῦ ὁποίου, ἐκαλλιεργήθησαν οἱ ἀπαρχές τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν.

Συνελόντι εἰπεῖν, τό πρωτοχριστιανικόν Μνημεῖον τῶν Κατακομβῶν εἶναι «ἡ τιμή καί τό περίσεμνο κόσμημα τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος», ὅπως προσφυῶς τό ἐχαρακτήρισεν ὁ Καθηγητής Γεώργιος Λαμπάκης, τό «ἀρχαιότερο μνημεῖο τῆς χώρας μας», ὅπως τό θεωρεῖ ὁ Καθηγητής Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας Γεώργιος Σωτηρίου, τό ὁποῖον «κατατάσσεται μεταξύ τῶν ἀξιολογωτέρων μνημείων τοῦ εἴδους του στόν κόσμον», κατά τήν εὖστοχον διαπίστωσιν τοῦ Καθηγητοῦ Ἀρχαιολογίας καί Προέδρου διατελέσαντος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Γεωργίου Μυλωνᾶ, καθώς «πουθενά ἄλλοῦ εἰς τήν Ἑλλάδα, οὔτε καί εἰς τήν ἄλλην Ἑλληνικήν Ἀνατολήν δέν ὑπάρχουν τέτοιες Κατακόμβες», ὅπως διαβεβαιώνει ὁ Σίφνιος λόγιος Θεοδόσιος Σπεράντζας, γράφων χαρακτηριστικῶς:

«.....ἐδῶ μέσα εἰς τὰς Κατακόμβας αὐτάς συνεστήθη ἡ πρώτη Του Ἐκκλησία. Ἐδῶ ὁ Χριστιανισμός διεπλάσθη ὡς ἰδέα Ἑλληνική, πού ἐξεπολίτισε καί θά ἐκπολιτίζει τόν κόσμον. Καί ἐδῶ, ἀπό τὰ βάθη αὐτὰ τῶν ὠραίων μας Κυκλάδων ἐδώκαμεν ἡμεῖς εἰς τήν Οἰκουμένην ὅλην, τόν Θεόν πού λατρεύει σήμερον. Ἰδού, διατί- ἐγώ τουλάχιστον- δέν γνωρίζω εἰς τόν Κόσμον ὅλον, ἐκτός ἀπό τήν Θεοβάδιστην Γῆν τῆς Παλαιστίνης, ἄλλον χῶρον τόσον ἱερόν, ὅσον αἱ Κατακόμβαι αὗται»

Εἰς τό διαχρονικόν τοῦτο σύμβολον Πίστews καί Ἡρωισμοῦ, εἰς τό ὁποῖον οἱ πολυπληθεῖς κατ' ἔτος ἐπισκέπτες του ἀνακαλύπτουν τό μήνυμα τῆς ὄντως Ζωῆς, τῆς ἀναγεννήσεως καί τῆς Ἀναστάσεως, οἱ Ἅγιοι Πάντες ὠκονόμησαν, ὥστε νά ὑποδεχόμεθα σήμερον ὡς Πρῶτον Πολίτην τῆς Πατρίδος μας Ἑσᾶς, ὁ ὁποῖος ὡς Ὑπουργός Ἑσωτερικῶν εἰσηγάγετε εἰς τήν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων πρὸς ψήφισιν τήν, Συνοδικῇ Διαγνώμῃ ἐγκριθεῖσαν, ἡμετέραν εἰσῆγησιν περί ἀνακηρύξεως τῆς Μήλου ὡς ἱερᾶς νήσου τό 2009, καί ἐμεριμνήσατε διὰ τήν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Τό ὄνομά Σας, Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε θά παραμείνει ἐσαεὶ συνδεδεμένον μετὰ τῆς ἱερᾶς νήσου Μήλου, ὅχι τόσον ἐπειδὴ Ἑσεῖς ἐδρομολογήσατε τήν ἔκδοσιν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 130/05.06.2014 Α' τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως 86/2014 Προεδρικόν Διάταγμα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Μήλου ὡς ἱερᾶς νήσου, ἀλλά κυρίως ἐπειδὴ εἶναι καί θά παραμένει ἀνεξάλειπτα χαραγμένον εἰς τήν ψυχὴν μας, τήν ψυχὴν κάθε Μηλίου, καί εἰς τήν συλλογικὴν μας μνήμην, ὡς τό ὄνομα Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐπρωτοστάτησεν καί συνέβαλεν καθοριστικῶς εἰς τό γεγονός τοῦτο.

Δι' ἅπαντα ταῦτα, ἀλλὰ καί διὰ τήν εἰλικρινῇ ἀγάπην, τό φιλόστοργον καί καθοδηγητικόν πνεῦμα, μέ τό ὁποῖον περιβάλλετε τήν ἐλαχιστότητά

μας, καί διά τόν πηγαῖον σεβασμόν Σας πρός τήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία σήμερον συνεισφέρει τά πάντα διά τήν ἀνακούφισιν τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ μας, ἐν πλησμονῇ εὐγνωμοσύνης Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καί ἐν ἐνὶ στόματι Σᾶς παρακαλοῦμεν διά τήν προσωπικήν Σας συμβολήν εἰς τήν περαιτέρω ἀνάδειξιν καί προβολήν τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ διά τήν Ἑλλάδα Ταφικοῦ μνημείου.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας διά τό διαρκές καί ἀμείωτον προσωπικόν του ἐνδιαφέρον διά τās ἱεράς Κατακόμβας καί τήν συμβολήν του εἰς τήν ἀνακήρυξιν τῆς Μήλου ὡς ἱερᾶς νήσου στρέφεται καί πρός τό Σεπτόν πρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β', οἱ ἀνειλημμένες ποιμαντικές ὑποχρεώσεις τοῦ ὁποίου δέν τοῦ ἐπέτρεψαν, παρά τήν περί τοῦ ἀντιθέτου ἐπιθυμίαν του, νά παρίσταται καί νά συνεορτάζει μαζί μας, καί τοῦ ὁποίου τά αἰσθήματα τιμῆς καί ἀγάπης πρός τό Πρόσωπόν Σας, Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε, διερμηνεύομεν.

Εὐχαριστοῦμεν καί τούς Σεβασμιωτάτους καί ἀγαπητούς μας ἀδελφούς, τούς Μητροπολίτας Κορίνθου κ. Διονύσιον, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον καί Μεγάρων κ. Κωνσταντῖνον καί τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μπρανζαβίλ καί Γκαμπόν κ. Παντελεήμονα, τόν Τήνιον, οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν εὐγενῶς τήν πρόσκλησίν μας καί τιμοῦν διά τῆς εὐλογητῆς παρουσίας τους τόν Παμμηλιακόν τοῦτον ἑορτασμόν.

Τήν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν, ὅμως, χρέος μας ὀφειλετικόν θεωροῦμεν νά ἀναφερθοῦμε καί εἰς τήν πάντοτε ἀγαστήν καί δημιουργικήν συνεργασίαν μας μέ τόν ἀξιότιμον Περιφερειάρχην Νοτίου Αἰγαίου, ὁ ὁποῖος, ἐξ ἀγάπης πρός τήν πολιτιστικήν μας κληρονομίαν, ἐνέταξε τό ὡσαύτως ἀξιόλογον παλαιοχριστιανικόν Μνημεῖον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς μικρᾶς νήσου Σικίνου εἰς Εὐρωπαϊκόν Πρόγραμμα, καί τόν προοδοιπορήσαντα αὐτοῦ Γενικόν Γραμματέα τῆς Περιφέρειας κ. Χαράλαμπον Κόκκινον, ὁ ὁποῖος ἐνέταξεν τό πρῶτον τό ἱερόν Μνημεῖον τῶν Κατακομβῶν εἰς Εὐρωπαϊκόν Πρόγραμμα, τόν Ἐπαρχον Μήλου, τόν Δήμαρχον Μήλου καί τά Μέλη τοῦ περί αὐτόν Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καί τήν Ἑταιρείαν IMERYS- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ ΕΛΛΑΣ διά τήν συμβολήν των εἰς τήν προώθησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς προσπάθειας, ἀλλά καί μέ τās Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καί, εἰδικώτερον, μέ τούς προοδοιπορήσαντες Ἐφόρους Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, τόν Ἀρχαιολόγον κ. Χαράλαμπον Πέννα, τήν διάδοχό του καν Αἰκατερίνην Δελαπόρτα καί μέ τόν νῦν Προϊστάμενον κ. Δημήτριον Ἀθανασούλην, μέ τόν ὁποῖον συνεργαζόμεθα ἤδη διά τήν προετοιμασίαν τῆς δημιουργίας ἀρχαιολογικοῦ πάρκου εἰς τήν περιοχὴν τῶν Κατακομβῶν καί Βήματος μέ ἱεράν κόγχην εἰς τόν εὐρύτερον

Ἀρχαιολογικόν χώρον, ἔργα τὰ ὅποια εὐχόμεθα νά ἐγκαινιάσετε Ἑσεῖς, ὁ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐπαξίως προεστώς!

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Οἱ Ἕλληνες ἔχομεν τήν ἰδιαιτερότητα νά ζῶμεν εἰς μίαν χώραν πολλαπλῶν πολιτισμικῶν διαστρωματώσεων, μοναδικήν εἰς τήν ὑφήλιον, ἡ ὁποία ξεκινᾷ ἀπό τόν Μινωικόν πολιτισμόν τῆς Κρήτης καί καταλήγει εἰς τήν Χριστιανικήν Ὁρθόδοξον πνευματικότητα.

Τοῦτο τό παλίμψηστον πολιτισμοῦ «μέ τήν ποικίλη δράσι τῶν στοχαστικῶν προσαρμογῶν», κατά τήν ἔκφρασιν τοῦ Κ. Καβάφη, ἔχει ἐν ζωῇ πολυάριθμα μνημεῖα μεγάλης καί πολλαπλῆς ἀξίας, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ἔκφρασιν καί ἔκφανσιν τοῦ τρόπου ζωῆς μιᾶς κοινωνίας, τῶν ἀναζητήσεων καί τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ λαοῦ μας, εἰς συγκεκριμένας ἱστορικές στιγμάς καί πολύτιμον παρακαταθήκην διά τās ἐπομένους γενεάς.

Τά μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας, καί εἰδικώτερον οἱ μοναδικές ἀνά τήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν Πρωτοχριστιανικές Κατακόμβες τῆς ἱερᾶς νήσου Μήλου, εἶναι ἀναπόσπαστον τμήμα ὅχι μόνον τῆς θρησκευτικῆς, ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος.

Εἰς τήν κρίσιμον ἐποχὴν, τήν ὁποίαν διανύομεν, εἰδοποιὸν διαφορὰν τοῦ κάθε λαοῦ ἀποτελεῖ καί ἡ πολιτιστικὴ του κληρονομία. Μόνο μὲ τήν διατήρησίν της δύναται κάθε λαὸς νά ἐκπέμψει τὸ στίγμα του εἰς τὸν πολιτισμικόν, καί ὅχι μόνον, χάρτην τῆς ὑδρογείου.

Εἶναι, λοιπόν, ζήτημα ζωτικόν νά ἐπικαιροποιήσομεν τās ἀξίας, τās ὁποίας οἱ προηγούμενες γενεές ἔπλασαν καί τὰ Χριστιανικά μας Μνημεῖα ἐκφράζουν, προστατεύοντες, συντηροῦντες καί ἀναδεικνύοντες αὐτά, ὅχι ὡς νεκροὺς μουσειακοὺς χώρους, ἀλλ' ὡς ζεῖδωρες πηγές αὐθεντικῆς Ἑλληνικότητος.

Διαφορετικά, «δέ θά μᾶς μένει πιά τίποτε ἄλλο, παρά νά ξυλιάσουμε στή διαπλανητικὴ παγωνιά», ὅπως χαρακτηριστικά ὑπογράμμισε ὁ Σεφέρης.

Εὐελπιστοῦμεν, ὅμως, ὅτι αὐτό δέν θά συμβεῖ, διότι τὰ ζώπυρα τῆς Ἑλληνορθόδοξης πολιτιστικῆς μας κληρονομίας διατηροῦνται πάντοτε ζωντανά, διότι ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία, ὑπάρχουν οἱ Πνευματικοὶ Ἄνθρωποι, ὑπάρχουν οἱ φιλοπάτριδες πολιτικοὶ Ταγοί, ὑπάρχετε Ἑσεῖς, Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε, ὁ ἀνύστακτος φρουρός καί ἐγγυητὴς τῶν Ἐθνικῶν μας παραδόσεων καί ἰδανικῶν, καί ἔσχατοι πάντων ἡμεῖς, ἐδῶ, εἰς τό ὑπόγειον χωνευτήριο τῶν ἱερῶν Κατακομβῶν, ὅπου ὁ Ἑλληνισμός καί ὁ Χριστιανισμός ἀλληλοπεριχωρήθησαν καί ἔγιναν τό προζύμι τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ καί Οἴκουμενικοῦ πολιτισμοῦ!

Κατακλείων, ἐπιτρέψατέ μοι, Σεβαστέ μοι κ. Πρόεδρε, εἰς διηνεκῇ ἀνάμνησιν καὶ ἀειδίνητον ὄφλημα νά Σᾶς προσφέρω ἀναπαράστασιν Ἀρκοσολίου, φέροντος τήν διασωθεῖσαν ἐπιγραφὴν “πλεόντων λιμήν”, καί τό περίφημον Χριστόγραμμα τῶν Κατακομβῶν, μέ ἀνεστραμμένα τό Α καί τό Ω, εἴτε ἐπειδὴ ὁ φιλοτεχνήσας αὐτό καλλιτέχνης προετίμησε τήν ἁρμονίαν ἀπό τήν ἀκρίβειαν, εἴτε ἐπειδὴ ἦτο Χριστιανός ἐξ Ἑβραίων, εἰθισμένος εἰς τήν ἀριστερόστροφον τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης γραφήν.

Δεχθεῖτε το, Ἐξοχώτατε, Κύριε Πρόεδρε, μέ τήν διάπυρον πρὸς Κύριον εὐχὴν ὁ διαπλέων σήμερον ταραχῶδες καί τρικυμιῶδες πέλαγος Λαός μας νά εὖρη λιμένα σωτηρίας, καί ἡ πεπνυμένη Σας Προεδρία νά σηματοδοτήσῃ τό Πάσχα τῶν Ἑλλήνων, τήν ἔξοδό τους ἀπό “τῇ χώραν τῆς δουλείας” καί τό πέρασμά τους εἰς τήν ἐπηγγελμένην εἰς αὐτοὺς χώραν τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου, τῆς δημιουργίας καί τῆς εὐημερίας.